

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. broj: Pn-802/26-103

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu Ana Ćurković Dražić u pravnoj stvari tužiteljice Jasne Pesjak OIB 43074974650 iz Zagreba, Dominika Mandića 61, koju zastupa Juraj Blažičko, odvjetnik iz Zagreba, protiv I tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., Zagreba, Folnegovićeve 1, OIB:83416546499, kojeg zastupaju odvjetnici u OD Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović iz Zagreba, II tuženika Grad Zagreb, Zagreb, Trg S. Radića 1, OIB: 61817894937, kojeg zastupaju odvjetnici iz OD Mihočević i Bajs iz Zagreba i III tuženika Zagrebački Holding d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB.85584865987, kojeg zastupaju odvjetnici u OD Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026 u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženicima Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., Zagreb, Folnegovićeve 1, OIB: 83416546499, Gradu Zagrebu, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937 i ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987, solidarno isplatiti tužiteljici Jasni Pesjak OIB: 43074974650, Zagreb, Dominika Mandića 61, iznos od 249.779,70 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos počevši od dana donošenja presude do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženicima solidarno nadoknaditi tužiteljici trošak postupka 43.315,02€ sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem ŽS u Zagrebu GŽ-138/2026-3 od 24. ožujka 2026 ukinuta je ranija odluka u ovom predmetu Pn-1073/16-76 od 29. listopada 2025. godine, u dijelu u kojem je zahtjev usvojen, a iz razloga što je činjenično stanje za sada pogrešno i nepotpuno utvrđeno; pri čemu se obrazlaže da; iako su se tuženi protivili da se koriste nalazi i mišljenje iz predmeta Pn-3466/15 iz predmeta P-2575/15 i R1-312/13 tužitelja TERRA – TRADE protiv tuženika Grada Zagreba, u ovom predmetu je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku, koji je u svom usmenom očitovanju naveo da je koristio podatke iz drugog sudskog postupka koji se nalazi u ovom spisu, a imajući u vidu činjenicu da se radi o istom štetnom događaju koje je imalo za posljedicu pojavu klizne plohe na kojoj se nalazi i nekretnina koja je predmet ovog postupka, pa proizlazi, makar se u osnovnom nalazu ovaj vještak nije izričito očitovao da li je prihvatio nalaz i mišljenje dano u predmetu Pn-3466/15 iz kojeg proizlazi da je osnovni uzrok sloma i slijeganja padine rezultat dovoljno dugog vremenskog razdoblja prihranjivanja vode iz cijevi pod tlakom u temeljno tlo iz magistralnog vodovoda u ulici Dominika Mandića.
2. Dokaznu snagu nalaza i mišljenja u smislu navedenih zakonskih odredbi ima samo nalaz i mišljenje koji je dobiven provođenim vještačenjem po nalogu suda u konkretnom parničnom postupku, a značenje takvog nalaza i mišljenja može imati nalaz i mišljenje iz drugog sudskog postupka ili nalaz i mišljenje koje je sačinjeno na zahtjev jedne strane ako je o tome postignuta suglasnost stranaka. Ako je takva suglasnost stranaka izostala, radi se o dokaznom sredstvu koje treba cijeliti kao i svaki drugi dokaz (vidi VSRH Rev-809/2023.).
3. Nadalje se u odluci GŽ-138/2026. ukazuje da su tuženi kao razlog za oslobođenje od svoje odgovornosti navodili da je u tom periodu mjeseca siječnja do ožujka 2013. godine bilo ekstremnih padalina, a da voda iz cjevovoda nije mogla uzrokovati nestabilnost tla, dokazivali elaboratom snimanja tvrdeći da iz tih snimki proizlazi (elaborat snimanja list 98 do 104 spisa), da se voda iz vodovodne cijevi slijevala u kanalizacijsku cijev, a o tome u pobijanoj presudi, pa i u nalazu i mišljenju vještaka nedostaju bilo kakvi jasni i dostatni razlozi. S tim u vezi potrebno bi bilo saslušati i po tuženoj predloženog svjedoka Igora Turka koji prema navodima tuženih ima neposredna saznanja po potrebi i druge predložene svjedoke od tuženih čije saslušanje je prvostupanjski sud odbio.
4. Kod objektivne odgovornosti za štetu uzročno posljedična veza između štetne radnje i nastale štete se pretpostavlja, a tuženik se može osloboditi odgovornosti samo pod uvjetima iz čl. 1067. ZOO, a iz stanja spisa proizlazilo bi da se tuženi pozivaju na oslobođenje odgovornosti po st. 1. toga članka, a to je da se vlasnik oslobađa od odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidljivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, ako i nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti.
5. Treba ukazati na rješenje Vrhovnog suda RH poslovni broj Rev -2192/13-3 od 6. lipnja 2018. godine prema kojem, a obzirom na utvrđenje sudova da bi bilo opasno daljnje stanovanje u kući, da onda tužitelju pripada naknada u visini tržišne vrijednosti nekretnine a ne u visini vrijednosti izgradnje nove obiteljske kuće.
6. Tužiteljica je nesporno zadržatelj vlasnik obiteljske kuće u Zagrebu, u Ulici Dominika Mandića 61, upisane u zemljišne knjige OGS u Zagrebu, k.o. Gornji Stenjevec, u z.k.

ul. 2940 kč 2583. I u daljnjem tijeku postupka tvrdi da je potkraj 2012. došlo do puknuća magistralnog cjevovoda DN 350 mm koje se dogodilo kod kućnih brojeva 63, 63a, 63b i 63c u Ulici Dominika Mandića, koje je višekratno sanirano od strane I tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb.

7. Nadalje tužiteljica navodi da je nakon puknuća i sanacije cjevovoda od strane I tuženika, došlo je izlivanja vode i kontinuiranog curenja vode iz cijevi u hidrantu kod kbr. 63, što je rezultiralo produbljivanjem vododerine ispod ove kuće, kuće tužiteljice, te još pet parcela, sve do bunara uz kuću tužiteljice na adresi Ul. Dominika Mandića 61, i to u razdoblju oko dvije godine. Uslijed djelovanja vode u zemljištima ispod navedenih kuća došlo je do oštećenja na kućama, uključujući kuću tužiteljice, kojih nije bilo prije puknuća cjevovoda. Puknuće cjevovoda i nestručna sanacija od strane tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. prouzročili izlivanje vode u duljem vremenskom razdoblju uzrokovali oštećenja na njezinoj kući. Tužbom obuhvaća i tuženike Grad Zagreb i Zagrebački Holding d.o.o. pozivajući se na odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu.

8. Tužiteljica se pri tome poziva na članka 23. Zakona o vodama koji je bio na snazi 2012. godine, u vrijeme štetnog događaja, kojom je propisano da je komunalna vodna građevina (magistralni cjevovod) mogla biti u vlasništvu isključivo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, ovdje drugotuženika ili javnog isporučitelja (prvotuženika). Tek izmjene i dopune Zakona o vodama koje su stupile na snagu 18. svibnja 2013. godine, dakle nakon štetnog događaja, predviđaju kako su vodne građevine javna dobra u javnoj uporabi te su u vlasništvu javnog isporučitelja. Pored toga, odredbom članka 2. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu predviđena je obveza i odgovornost jedinica lokalne samouprave da osiguraju trajno i kvalitetno obavljanje djelatnosti, održavanje komunalnih objekata i uređaja te poduzimaju mjere za očuvanje i zaštitu okoliša.

9. Navodi nadalje da se više puta neuspješno obraćala tuženicima radi sanacije i otklanjanja štete, zatražila je pomoć od Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Sektor građevinske inspekcije, Područni ured u Zagrebu, koji je 17.05.2013. sačinio zapisnik o inspekcijskom pregledu, te rješenjem od 20.05.2013. naredilo hitnu mjeru zabrane korištenja građevine do njezine sanacije i osiguranja stabilnosti okolnog tla, pa je zatražila pomoć Gradskog ureda za prostorno uređenje Odjel za upravljanje i održavanje cesta, koji je 23.10.14. sačinio zapisnik.

10. Tužiteljica ističe kako je u postupku osiguranja dokaza R1-312/13 OGS u Zagrebu (predlagateljica Zvezdana Bilić, susjeda ovdje tužiteljice), izrađen nalaz i mišljenje 7. listopada 2013. godine koji se odnosi na niz nekretnina Dominika Mandića 63. – 65, a koji otklanja nedostatak zemljišta i nedostatak građevina kao uzrok oštećenja objekata, a kao uzrok utvrđuje otvaranje klizišta uslijed istjecanja vode iz cjevovoda koje je uspostavilo tok vode u propusnim slojevima padine i promijenilo fizičko-mehanička svojstva tla. Utvrđeno je kako u dužini od 30 metara kanalizacijske cijevi na svaka 2 metra postoji puknuće kroz koje prolazi voda, a iste nikada nisu sanirane. Osim toga, treba uzeti u obzir i činjenicu da je odvodnja oborinskih voda spojena na kanalizacijsku cijev, a da su oborine 2010., 2012. i 2013. godine bile iznadprosječne.

11. U spis tužiteljica dostavlja nalaz i mišljenje sudskog vještaka u činjenično istovrsnom postupku koji se pred Naslovnim sudom vodi pod brojem Pn-3466/15 (susjeda tužiteljice Željke Leskovic protiv istih tuženika kao u ovom postupku). U

daljnjem tijeku postupka nakon odluke GŽ-138/2026 ističe da je u navedenom predmetu Pn-3466/15 drugo vijeće Županijskog suda u Zagrebu donijelo potvrđujuću presudu koja činjenično odgovara prvostupanjskoj odluci u ovom predmetu, a kojom je potvrđena odluka OGSZG Pn-3466/2025 (GŽ-3449/2025).

12. Kako se tuženi pozivaju odnosno tvrde da je do klizanja moglo doći zbog ekstremno velikih količina padalina, tužiteljica izdvaja ključne dijelove iskaza vještaka s ročišta za glavnu raspravu održanog 8. srpnja 2025. godine na kojem je vještak izjavio sljedeće: „Po vještakovom mišljenju curenje vode iz vodovodne cijevi pod pritiskom kroz duže vremensko razdoblje je isključivi uzrok nastanka klizišta pri čemu utjecaj atmosferilija smatra zanemarivim jer je i prije istjecanja vode iz vodovodne cijevi pod pritiskom je bilo kiše i snijega pa klizište nije nastalo. Nadalje napominje da Županijski sud u Zagrebu u gore cit. odluci GŽ-3449/2025 od 30. prosinca 2025. godine, isključuje oborine kao uzrok nastanka štete, tužiteljica citira dio te odluke „...do štetnog događaja na objektu tužiteljice došlo je isključivo zbog pucanja cijevi i curenja velike količine vode u zemlji“.

13. Za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi. Kod objektivne odgovornosti za štetu uzročno-posljedična veza između štetne radnje i nastale štete se pretpostavlja, a tuženik se može osloboditi odgovornosti samo pod uvjetima iz čl. 1067. ZOO. Smatra da tuženici odgovaraju tužiteljici po objektivnom kriteriju; čl 1045. stavak 3. ZOO propisano je kako se za štetu od stvari od kojih potječe veća opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju; magistralne vodoopskrbne i kanalizacijske cijevi u ulici Dominika Mandića kbr 61 – 65 stvar od koje potječe veća opasnost štete za okolinu. Naime, riječ je o cijevima koje su u trenutku puknuća bile starije od 40 godina te je za iste u vremenskom razdoblju od listopada 2012. – travnja 2015. godine bilo više od 40 prijava korisnika. Otklanja prigovor zastare; tužiteljica nije odmah po nastanku štetnog događaja znala tko je odgovoran za isto, a pogotovo zbog toga što nitko nije preuzeo odgovornost te se odgovornost prebacivala s jedne osobe na drugu. Kada je tužiteljica saznala kako su svi tuženici odgovorni za štetni događaj i nastalu štetu, podnijela je tužbu, unutar subjektivnog roka od 3 godine otkad je tužiteljica doznala za osobu koja je štetu učinila, a svakako unutar objektivnog roka od 5 godina od nastanka štete.

14. Nakon provedenog vještačenja i ponovnog saslušanja vještaka dipl ing Dario Šerer, preciziranim zahtjevom u podnesku od 10.02.2025. traži isplatu naknade štete u iznosu od 249.779,70 EUR sa zateznim kamatama od 1. travnja 2016. godine do isplate i naknadu parničnog troška, time da je takav tijekom kamate već pravomoćno odbijen, a kamata priznata počevši od 30.listopada 2025.

15. I tuženik Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare jer iz same tužbe proizlazi da je tužiteljica još 2012. godine znala tko je navodni štetnik, a subjektivni zastarni rok za potraživanja s osnova naknade štete je 3 godine. Budući da je predmetna tužba podnesena 30. travnja 2016., jasno je kako je potraživanje tužiteljice prema tuženiku u zastari. Osporava uzročno-posljedičnu vezu između puknuća vodovodne cijevi i aktiviranja klizišta, posebice uzimajući u obzir činjenicu da voda iz cijevi nije uopće curila u tlo već u sustav javne odvodnje. Ističe da ničime nisu dokazane pretpostavke odgovornosti za naknadu štete.

15.1.S obzirom da je u zk. izvatku još 2004. upisana zabilježba da za objekt tužiteljice nije priložena uporabna dozvola, dovodi u pitanje njegovu legalnost, a moguće u tome

i uzrok nastanka štete. Ističe da se objekt tužiteljice nalazi na parceli smještenoj nekoliko metara od ucrtane zone klizišta prema GUP-u grada Zagreba, smatrajući da je izvjestan uzrok aktiviranja klizišta u ovom slučaju spoj prirodne konfiguracije terena uz utjecaj velike količine oborina te nedostatak riješene oborinske odvodnje za koju on nije odgovoran. Smatra da ne treba zanemariti i utjecaj novoizgrađenih objekata na tom području u neposrednoj blizini tužiteljicine nekretnine. Što se tiče sanacije cjevovoda, ovaj tuženik tvrdi da je u primjerenom roku propisno i stručno saniran. Predlaže zahtjev odbiti i traži parnični trošak.

16. II tuženik Grad Zagreb ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije, promašene pasivne legitimacije, osporava osnov i visinu zahtjeva. II tuženik nije pasivno legitimiran sukladno čl 13 Zakona o sustavu državne uprave, već za takvu štetu odgovora RH. Ukoliko je uzrok štete istjecanje vode iz magistralnog voda u razdoblju od 10-12 mjeseca 2012, tada je čl 3 Zakona o komunalnom gospodarstvu neprimjenjiv jer je prestao važiti 01.01.2010. kada je na snagu stupio Zakon o vodama, pa je za sanaciju predmetnog cjevovoda bio odgovoran isporučitelj vodne usluge, a ne Grad Zagreb. Odredbom čl. 633. ZOO-a jasno je određeno tko je pasivno legitimiran u pogledu ispunjavanja zakonom određenih bitnih zahtjeva za građevinu, a tuženik nije bio niti izvođač radova, ni projektant, a niti nadzornik radova, a niti je izradio elaborat o geotehničkim istražnim radovima, to je osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije II tuženika. Tužitelj nije dokazao niti jednu pretpostavku odgovornosti za štetu; odgovornost za štetu nastaje samo ako je štetna radnja protupravna, a štetna radnja je svaki čin ili propust štetnika koji uzrokuje štetu na strani oštećenika. II tuženik ne može odgovarati za predmetnu štetu jer u njegovom postupanju nema elemenata protupravnosti. Tuženik nije učinio ništa nezakonito niti je nepravilno obavljao djelatnosti koje su mu delegirane u nadležnost. Navodi kako nije nadležan za održavanje cjevovoda, nema saznanja o njegovom puknuću, osporava uzročno-posljedičnu vezu između curenja vode i štete na nekretnini tužiteljice. Osporava nalaz u postupku osiguranja dokaza R1-312/13 jer nije bio stranka toga postupka, ističe da su djelatnici I tuženika više puta izlazili na teren, te sanirali sve kvarove tijekom 2014 g. a tijekom 2015 proveli laboratorijske analize vode i tlačne probe, te nisu našli dokaza o curenju vode iz javnih vodoopskrbnih sustava, a otvaranju klizišta pogodovala je snježna zima i kišno proljeće, te nestručno izvedena gradnja. Predlaže zahtjev tužiteljice odbiti i dosuditi II tuženiku parnični trošak. U daljnjem tijeku postupka ponavlja prijedlog za saslušanjem svjedoka Mihovec – Grdić i Čalić, djelatnice laboratorija kod I tuženika koje imaju neposrednih saznanja o tome je li voda koja je tužiteljici prouzročila štetu na nekretnini potjecala od vode iz vodoopskrbnog sustava ili nije. Nadalje smatra da vještak Dario Šerer je u svom usmenom očitovanju izjavio da mu nije poznat rezultat laboratorijskih nalaza sastava vode na klizištu, što potvrđuje da isti nije ispitao sve okolnosti koje su relevantne za utvrđivanje postojanja uzročno-posljedične veze između curenja vode iz vodoopskrbnog cjevovoda i štete na nekretnini tužiteljice. Osporava visinu zahtjeva, ukazuje na rješenje VSRH Rev-2192/13-3 od 6. lipnja 2018. godine prema kojem, tužitelju pripada naknada u visini tržišne vrijednosti nekretnine a ne u visini vrijednosti izgradnje nove obzirom na utvrđenje sudova da bi bilo opasno daljnje stanovanje u kući.

17. III Tuženik Zagrebački Holding d.o.o. Zagreb osporio je osnovu i visinu zahtjeva ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, još u studenom 2013. godine Zagrebački holding d.o.o. je izvršio podjelu društva s osnivanjem novog trgovačkog društva Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., ovdje I-tuženika. (rješenje TS u Zgb Tt 13/25476-2 od 08.11.13) Cilj navedene podjele društva je bio da se sva prava i obveze, pokretna i nepokretna imovina koja se odnosila na poslovanje podružnice

Vodoopskrba i odvodnja prenesu na novoosnovano društvo Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. U tom smislu, prijenos se odnosi kako na ugovorna tako i na eventualna izvanugovorna prava i obveze. Predmetna nekretnina nalazi se uz klizište, stoga se predlaže od II tuženika pribaviti podatke o klizištima koja su bila aktivna u drugoj polovici 2012. godine i prvoj polovici 2013. godine. Iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi da postoji bilo kakva štetna radnja ili propust III-tuženika koji bi doveli do štete na nekretnini tužiteljice te se osporava odgovornost III-tuženika za štetu. Prigovara nalazu i mišljenju vještaka. Pridružuje se svim navodima i prijedlozima II tuženika, predlaže zahtjev odbiti uz naknadu troška.

18. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u zk izvadak za nekretninu tužiteljice (list 245), presliku spisa R1 312/13 (list 318-373), nalaz iz predmeta P 2575/15 (list 374-408), nalaz i mišljenje tvrtke Geokod d.o.o. iz predmeta ovoga suda Pn-3466/15 tužiteljice Željke Leskovac (list 417-425), zapisnik o inspekcijskom pregledu od 17.5.13. (list 8-9), rješenje građevinske inspekcije od 20.5.13. (list 10-13), dopis tužiteljice – zahtjev za odštetu od 16.4.13. (list 12-13), zapisnik Gradskog ureda za prostorno uređenje od 23.10.14. (list 14-15), požurnica tužiteljice od 2.2.15. (list 16-23), ponuda sanacije tvrtke Grasa d.o.o. od 20.4.16. (list 246-317), obavijest o ispitivanju vodoopskrbnih cjevovoda od 18.12.14. (list 35-36), očitovanje o intervencijama (list 37), ispis prijava za lokaciju Dominika Mandića za razdoblje od 1.10.12. do 31.4.15. (list 38-104, 108-178), plan podjele TD Zagrebački holding d.o.o. od 30.10.2013. (list 189-225), saslušao svjedoke Ivan Lončarević (list 441), Vladimir Vidović (list 441), Vlado Herceg (list 442), Vitomir Mraović (list 443), Zvezdanu Bilić (list 444), Željka Leskovac (list 448), izvršio uvid u odluku ŽS Zagreb GŽ 3449/25 u predmetu Pn 3466/15 Ž. Leskovac (list 118), saslušao svjedoke Ivan Pesjak (list 449), Ivan Turk (list 1146), tužiteljicu (list 445), proveo očevid i vještačenje po vještaku dipl. ing. građ. Dario Šerer iz društva Ing Ekspert d.o.o. Zagreb (list 478, 463, 488-911), saslušao vještaka (list 942-945, 1145) i ocjenom svih dokaza po čl. 8.i 219 ZPP-a sud je utvrdio da je zahtjev tužiteljice osnovan.

19. Među strankama su sporna procesno pravna i materijalno pravna pitanja (preinaka tužbe u vidu povećanja tužbenog zahtjeva), aktivna legitimacija tužiteljice, pasivna legitimacija svih tuženika odnosno način nastanka šetnog događaja, uzročno-posljedična veza između curenja vode iz magistralnog cjevovoda i štete na tužiteljjičnoj nekretnini, osnova i visina zahtjeva, te da li je zahtjev tužiteljice u zastari.

20. I i III-tuženi se protive preinaci zahtjeva - povećanju iz podneska tužiteljice od 10.02.2025. Sukladno odredbi čl. 191. st. 1. i st. 2. ZPP, preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći, a ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtjeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti. Odredbom čl. 190. st. 1.- 3. ZPP je propisano da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu, a iznimno može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Nakon dostave tužbe tuženiku za preinaku tužbe potreban je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Tužiteljica je naknadu štete nastale u predmetnom događaju zahtijevala već u tužbi, i to iz iste činjenične osnove. Iznimno tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Novčani zahtjev za imovinsku štetu tužiteljica nije mogla postaviti prije završenog građevinskog vještačenja i očitovanja i saslušanja

građevinskog vještaka, od kojih je posljednje bilo na ročištu 14.09.2026. na kojem je glavna rasprava zaključena.

21. U odnosu na prigovor zastare na preinačeni dio tužbenog zahtjeva, Građanski odjel Vrhovnog suda RH na svojoj drugoj sjednici 2024. godine održanoj 27. svibnja 2024. donio je pravno shvaćanje Su-IV-123/2024-5 pod točkom 2. koje glasi: „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.

22. U odnosu na prigovor aktivne legitimacije, uvidom u zemljišnoknjižni izvadak za predmetnu nekretninu (list 245) sud je utvrdio da je tužiteljica upisana kao njezina vlasnica pa je aktivno legitimirana tražiti naknadu štete nastale na toj imovini. Predmetna je nekretnina kako iskazuje tužiteljica građena 1935g., a tužiteljica ju je naslijedila od roditelja. U spis je priložila nacрте iz tog vremena (list 484) koje je imao na raspolaganju i vještak prilikom izrade nalaza.

23. Pasivna legitimacija II tuženika Grada Zagreba, kao jedinice lokalne samouprave i III tuženika Zagrebačkog holdinga d.o.o., Zagreb, kao pravne osobe koja obavlja komunalne djelatnosti u smislu čl. 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 144/12) proizlazi čl. 196. Zakona o vodama (NN 153/09), prema kojem se djelatnosti javne vodoopskrbe i odvodnje obavljaju kao javna služba, a jedinice lokalne samouprave dužne su osigurati obavljanje tih djelatnosti. Prenosnje obavljanja te djelatnosti na druge osobe ne ekskulpira ovog tuženika za štetu koja nastane zbog propusta osoba kojima je povjereno obavljanje djelatnosti, već je njihova odgovornost i solidarna.

24. Pasivna legitimacija I i III tuženika Vodoopskrba i odvodnja doo i Zagrebački holding proizlazi iz pravnog sljedništva; odvajanjem od III tuženika (čl 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima: člankom 550.n stavku 1. ZTD) - prava i obveze koje su na III tuženog prešle planom podjele od 7.11.2013. uključuje i utuženu obvezu bez obzira na vrijeme šetnog događaja na koji upire tužiteljica, tužiteljica od tuženika potražuje naknadu štete do koje je došlo uslijed dugotrajnog curenja vode, tvrdeći da je sanaciju cjevovoda izvodio upravo prvotuženik Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., a po tvrdnjama tužiteljice cjevovod nije pravovremeno saniran, radi čega je nastupila šteta, pa je ovaj tuženik pasivno legitimiran i po čl. 1045. ZOO-a. Novosnovano društvo (I tuženik) nastalo podjelom, kao i društvo koje se podijelilo (III tuženik) odgovaraju **solidarno** za obveze nastale prije upisa podjele u sudski registar. Dakle, ako se trgovačko društvo podijelilo i nastalo je novo društvo, a staro društvo i dalje egzistira, oba društva odgovaraju kao **solidarni** dužnici za obveze nastale prije podjele, u skladu s planom podjele. Također i 2. tuženik kao 100% vlasnik trgovačkog društva Zagrebački **holding** d.o.o. pasivno je legitimiran u ovom postupku, budući da je on, na temelju odredbe čl. 2. st. 2. i čl. 3. st. 1. i 2 Zakona o komunalnom gospodarstvu (nn 26/03, 82/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11 – dalje ZKG), kao javni isporučitelj vodnih usluga dužan vršiti opskrbu pitkom vodom i vršiti odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda.

25. Među strankama je sporno postoji li uzročno-posljedična veza između sanacije puknuća na magistralnom cjevovodu, koji je prijavljivao koncem 2012., višekratno popravljan od strane prvotuženika, no konačno saniran (najranije) tek u siječnju 2013.,

zbog čega je - uslijed istjecanja velike količine vode iz vodovodne cijevi - došlo 01.04.2014. do klizanja terena i štete na tužiteljičinoj nekretnini. Sporno je da li je potraživanje tužiteljice u zastari.

26. Iz ponude sanacije tvrtke Grasa d.o.o. od 20.4.16. sa priloženim fotografijama tužiteljičinih oštećenih objekata (list 246-317), za koju tužiteljica iskazuje da ju nije prihvatila, proizlazi stanje nekretnine u travnju 2016. Tužiteljica, kao i njezin suprug iskazuju da nakon štetnog događaja, unatoč rješenju građevinske inspekcije od 17.05.13. nisu htjeli napustiti nekretninu već su sanirali samo donji dio kuće prema padini, u što se sud uvjerio i na očevidu uz vještaka građevinske struke.

27. Iz preslike predmeta R1 312/13 u kojem je predlagatelj TERRA TRADE doo-investitor 2 stambena objekta u ulici D.Mandića na kč br 2579/3 i 2579/1 ko Gornji Stenjevec proizlazi da je sudski vještak dana 09.05.13. obišao 2 nedovršene stambene zgrade, te izvršio uvid u dokumentaciju, između ostalog i geotehničke elaborate iz svibnja i lipnja 2013, rezultate analize vode od 16.07.13., dnevnike radova Zagrebačkog holdinga, sektora vodopskrbe, te zapisnike o inspekcijskom pregledu od 17.05.13. , te su na oba objekta utvrđenja oštećenja opasna za život i zdravlje ljudi, a na jednom od objekata je utvrđena nemogućnost sanacije. Temeljem istog je vještak u predmetu TS Zgb P 2575/15 iznosi zaključak da je na padini otvoreno klizište (za koje nije u tom trenutku bilo moguće utvrditi da li miruje ili se kreće), da su objekti u gradnji destabilizirani, kao i okolni nastanjeni objekti uzduž padine, te treba utvrditi po stručnoj službi Vodoopskrbe i odvodnjedoo da li je prethodno saniran magistralni vodovod, budući je uviđajem od 18.06.13. utvrđeno da se na prometnici otvorila rupa i propada konstrukcija ceste. Konačni zaključak vještačenja je da je dugotrajno slijevanje vode uzrokovalo otvaranje klizišta na padine na kojoj se nalaze objekti sagrađeni od 1850 g do 2009 g.

28. Iz zaključka vještaka u predmetu Pn 3466/15 gdje je tužiteljica Željka Leskovac (susjeda tužiteljice) , čija je kuća također oštećena, proizlazi da je osnovni uzrok deformacija i slijevanja tužiteljičina objekta pojava značajnih količina vode u temeljnom tlu. To je rezultat dovoljno dugog vremenskog razdoblja prihranjivanja vode iz cijevi pod tlakom u temeljno tlo iz magistralnog vodovoda u ulici Dominika Mandića.

29. Iz dopisa Zagrebačkog holdinga od 7.6.2013. utvrđeno je da je prijava kvara na spojnom vodu za adresu tužiteljice evidentirana 31.12.2012. a Sektor vodoopskrbe obavijestio je dopisom od 22.4.2013. rukovoditelja Službe mreže da je za Ulicu D. Mandića u razdoblju od 26.11.2012. do 4.1.2013. bilo sedam prijava, od čega su se dvije odnosile ne na kvar, nego na oborinske vode, te da ju kod kbr. 63, 63a, 63 b, 63c sanirano puknuće cjevovoda DN 350 mm.

30. Iz dopisa Vodoopskrbe i odvodnje od 11.12.2014. proizlazi da je, nakon prijave Terra Trade d.o.o. od 6.12.2014. izvršena tzv. tlačna proba, ispitan magistralni cjevovod DN 350 na adresi D. Mandića 59 - 67, uzet uzorak vode i analiziran rad VS Jačkovina – VS Lončarićev put, nakon čega je zaključeno da nema kvara, odnosno puknuća na vodoopskrbnom i magistralnom cjevovodu, odnosno da voda koja puni bunar nije iz sustava Vodoopskrbe i odvodnje. Vodoopskrba i odvodnja d.o.o., Zagreb dopisima od 12.12.2014. i 24.2.2015. obavijestili su Grad Zagreb da su nakon pregleda i ispitivanja vodoopskrbnih cjevovoda u Ul. D. Mandića 61-67 zaključili da nema indicija niti dokaza o curenju vode iz javnih vodoopskrbnih cjevovoda u toj ulici.

31. Iz odgovora Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet od 22.9.2016. utvrđen je da su 1.4.2013. primljene dojave o pojavi klizišta u Ul. D. Mandića, kbr. 61, 63, 75.

32. Iz dnevnika rada Zagrebačkog holdinga – Podružnice Vodoopskrba i odvodnja (list 126-132 spisa) utvrđeno je da je u Ulici D. Mandića u razdoblju od lipnja 2012. do travnja 2013. bilo više postupanja, od čega je 2.12.2012. evidentiran kvar: „voda ulazi u kanalizacijski šaht – ispitati“. Nakon toga prijavljen je 25.12.2012. i 29.12.2012. šum vode u kanalizaciji, odnosno cjevovodu, pa prijava za objekt tužiteljice 31.12.2012. Za svaku od navedenih prijava u rubrici „kvar otklonjen“ naveden je datum koji je jednak datumu zaprimanja prijave. Tužiteljica je Ministarstvu graditeljstva, Građevinskoj inspekciji 17.4.2013. uputila prijavu sa zahtjevom za izlazak na teren zbog pojave klizišta na njezinoj i susjednim nekretninama .

33. Iz ovih je isprava sud, između ostaloga, utvrdio da je koncem 2012. uočen i višekratno prijavljivani šum u vodovodnim cijevima, da su djelatnici tuženika u više navrata izlazili na teren i sanirali kvar, da je tek 7.1.2013. evidentirano otklanjanje kvara, da su tužiteljica i Terra Trade d.o.o. (susjedna nekretnina-svj Bilić) prijavili u travnju 2013. pojavu klizišta, da su i nadalje prijavljivali probleme sa curenjem vode, da je tuženik Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. i u razdoblju od 2013. do 2015. nakon izlazaka na teren, vršenja ispitivanja otklanjao pojavu kvara, odnosno curenja.

34. Sukladno čl. 220. st. 2. ZPP sud odlučuje koje će dokaze izvesti radi utvrđivanja odlučnih i spornih činjenica; sud je saslušao tužiteljicu i predložene svjedoke te proveo očevid uz nazočnost vještaka ing Šerer, i vještačenje po navedenom vještaku za projektiranje, građenje i nadzor, te dodatno dva puta saslušao vještaka na okolnost primjedbi na njegov nalaz. Sud je također radi neposrednog opažanja proveo uviđaj u skladu sa čl 227 ZPP, pri čemu je vještak sačinio fotografije koje su dio nalaza i mišljenja. U skladu sa čl 259 ZPP definiran je zadatak vještaka.

35. Vještak ing Šerer nakon očevida i fotografija koje je sačinio ističe da je pregledom zgrada (stambena, gospodarska i garaža sa radionom) utvrdio značajna oštećenja na nosivim i pregradnim zidovima, u što se uvjerio i uređujući sudac na očevidu. Uočene su pukotine različitog intenziteta od blagih koje zahvaćaju naličje pa sve do značajnih kojima je narušena mehanička otpornost i stabilnost cijelih zidova. U nalazu i mišljenju nedvojbeno je utvrdio da su predmetne nekretnine tužiteljice statički ugrožene. Iz zatečenog stanja vidljivo je da su uslijed nastanka klizišta nastala oštećenja u vidu pukotina na spojevima zidova, zidova i stropova, oštećenja međukatnih konstrukcija te zidnih i podnih obloga. Vještak ističe kako je predmetna stambena zgrada statički ugrožena, s obzirom da se nalazi na aktivnom klizištu za čiju sanaciju je potrebna globalna sanacija cijelog ugroženog područja. S obzirom na navedeno nije moguća sanacija predmetne stambene zgrade uz primjenu postojećih priznatih metoda rekonstrukcije te se predlaže njezino uklanjanje. Vještak visinu nastale štete utvrđuje u visini procijenjene vrijednosti nekretnine i to u iznosu od 227.953,70 EUR, uvećanoj za troškove uklanjanja građevina u iznosu od 21.826,00 EUR, što ukupno predstavlja štetu u iznosu od 249.779,70 EUR.

36. Svi tuženici prigovaraju nalazu vještaka. I i II tuženi navode da u je usporedbom određenog zadatka i izrađenog nalaza i mišljenja, razvidno kako je imenovani vještak u potpunosti propustio odgovoriti na prve dvije točke zadatka, odnosno samostalno utvrditi uzrok nastalih oštećenja i vezu između utvrđenih uzroka i nastale štete na nekretnini. Naime, imenovani se vještak u svrhu udovoljenja danom zadatku pozvao

na utvrđenja iz nalaza i mišljenja vještaka Kreše Ivandića od 18.10.2021., izrađenog za potrebe drugog parničnog postupka koji se pred naslovnim Sudom vodio pod poslovnim brojem Pn-3466/2015, povodom tužbe Željke Leskovac protiv ovdje tuženika. U konkretnom slučaju tužiteljica potražuje naknadu obične, imovinske štete koja je istoj nastala 01.04.2014. pa bi tužiteljica imala pravo, sukladno pozitivnim propisima, potraživati popravljivanje štete; troškove sanacije nastalih oštećenja. Ovakvim tumačenjem vještaka, dakle da je tužiteljici nastala šteta u visini tržišne vrijednosti nekretnine, tužiteljica nedvojbeno profitira, a zabranjeno je ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato. Vrijednost zemljišta vještak procjenjuje poredbenom metodom, koja se primjenjuje prigodom utvrđivanja tržišne vrijednosti, a tom metodom su obuhvaćene kč. br. 2270/4 i kč. br. 2389/2, obje k.o. Gornje Vrapče te kč. br. 5816/1 k.o. Gornji Stenjevecne koje se ne nalaze u pretpostavljenom području nestabilnosti, ocrtu klizišta, pa čak ni području saniranog klizišta, za razliku od tužiteljčine nekretnine. Predmetna karakteristika zemljišta zasigurno utječe na interes potencijalnih kupaca, a posljedično i kupoprodajnu cijenu. Zadatak vještaka je bio utvrditi visinu troškova oštećenja odnosno procijeniti iznos potreban za sanaciju. Ukoliko vještak nije isto bio u mogućnosti utvrditi, vještak je o istom trebao obavijestiti sud. Također je nejasno na koji je način imenovani vještak utvrđivao održivi vijek trajanja konstrukcije, odnosno preostali vijek korištenja, kao i način utvrđivanja uzgrednih troškova.

37. III tuženik prigovara nalazu i mišljenju vještaka ing Šerer navodeći da se u nalazu i mišljenju nigdje ne navodi niti analizira navodni štetni događaj od 1.4.2014. godine na način da se opisuje u čemu bi se isti sastojao, što se točno dogodilo, je li isti djelovao na nekretninu tužiteljice i ako jest – kako, kroz koje vremensko razdoblje, jesu li postojale druge okolnosti koje su mogle uzrokovati štetu na nekretnini tužiteljice i dr. Vještak nije razmotrio spis predmeta u cijelosti i nije proučio dokumentaciju relevantnu za izradu nalaza i mišljenja. Iz isprava koje su tuženici dostavili u spis proizlazi da je I tuženik proveo ispitivanja na temelju kojih je utvrđeno da nema propuštanja vode iz javnih vodoopskrbnih cjevovoda u ulici D.Mandića, da uzorci vode na ispitivanju pokazuju na porijeklo vode iz nekog drugog izvora (a ne iz sustava javne vodoopskrbe) i da ritam punjenja i pražnjenja vodospreme u istoj ulici ne pokazuje nikakve anomalije, vještak nije uzeo u obzir vremenski odmak od 1.4.2014. godine do dana očevida i izrade nalaza i mišljenja koji iznosi preko 10 godina niti je ispitao utjecaj koji je vremenski odmak imao na stanje nekretnine u vlasništvu tužiteljice. Vještak nije uzeo u obzir niti da je 2020. godine područje Grada Zagreba, uključujući i područje na kojem se nalaze nekretnine, pogodio niz potresa jačine preko 5 stupnjeva prema Richteru niti je ispitao koja je šteta na nekretnini mogla biti uzrokovana tim događajima. Također vještak nije ispitao koliko je šteta na nekretnini uzrokovana neadekvatnim održavanjem objekata (što je vidljivo iz fotografija s očevida) te ukoliko su na nastanak i razmjere štete utjecali starost objekata (građeni 1935. godine) i materijali od kojih su isti građeni. Nejasno je i na temelju čega je vještak došao do vrijednosti novogradnje objekata na nekretnini tužiteljice.

38. Sud je u dva navrata saslušao vještaka ing Šerer koji u svojim očitovanjima u bitnom navodi da je u nalazu citirao je naveo i prikazao dokumentaciju koju je koristio prilikom izrade n/m te prikazao i dokumentirao fotografijama stanje zatečeno prilikom očevida za sve građevine izgrađene na predmetnoj čestici zemljišta i prostorije od kojih se pojedine sastoje.

38.1. U n/m je detaljno objasnio i prikazao uzroke nastanka klizišta te prema dokumentaciji u sudskom spisu i javno dostupnim podacima iz geo portala Grada

Zagreba prikazao kliznu plohu na kojoj se nalazi nekretnina tužitelja te temeljem dokumentacije priležeće sudskom spisu utvrdio da prilikom štetnog događaja puknuća i procurenja iz vodovodne cijevi na predmetnoj lokaciji da 2012. i 2013. godine predmetna lokacija nije bila označena kao klizište da bi prema podacima iz 2020. godine ista bila označena kao klizište što je prema vještakovom mišljenju dovoljan dokaz o postojanju uzročno posljedične veze između puknuća i procurenja iz cjevovoda zasićenja tla vodom i stvaranja klizišta čije postojanje je utvrđeno prilikom očevida 16.10.2024. Na stranici 119 vještak je opisao uzroke štetnog događaja. Postoji uzročno posljedična veza između štetnog događaja od 1.4.2014. i nastale štete na nekretnini tužiteljice koja je utvrđena prilikom očevida 16.10.2024. i opisana u točki 1.5. n/m.

38.2. Po vještakovom mišljenju curenje vode iz vodovodne cijevi pod pritiskom kroz duže vremensko razdoblje je isključivi uzrok nastanka klizišta pri čemu utjecaj atmosferilija smatra zanemarivim jer prije istjecanja vode iz vodovodne cijevi pod pritiskom je bilo kiše i snijega pa klizište nije nastalo. Potres koji je bio 20.3.2020. mogao je utjecati na stanje nekretnine kao i onaj u Petrinji iste godine. Nije gledao podatke DHMZ o količini padalina za razdoblje siječanj – ožujak 2013., ali generalno može reći da je takvih razdoblja s više oborina bilo prije, ali i poslije.

38.3. Nadalje navodi vještak da je prilikom izrade n/m koristio podatke iz n/m sačinjenog u postupku Pn-3466/15 i iste citirao budući sadržavaju podatke potrebne za utvrđenje uzročno posljedične veze, a sve imajući u vidu činjenicu da se radi o istom štetnom događaju koji je imao za posljedicu pojavu klizne plohe na kojoj se nalazi građevine odnosno i nekretnina koja je predmet ovog postupka, te je prema javno dostupnim podacima s geo portala Grada Zagreba vidljivo da su obadvije građevine evidentirane na novo nastaloj kliznoj plohi 2020g. U osnovnom nalazu ovaj vještak nije se izričito očitovao da li je prihvatio nalaz i mišljenje dano u predmetu Pn-3466/15 iz kojeg proizlazi da je osnovni uzrok sloma i slijeganja padine rezultat dovoljno dugog vremenskog razdoblja prihranjivanja vode iz cijevi pod tlakom u temeljno tlo iz magistralnog vodovoda u ulici Dominika Mandića, već je naveo da je koristio podatke iz tog nalaza jer se kuće kbr 63 i 61 nalaze na istoj kliznoj plohi, a razloge korištenja podataka iz drugog nalaza je pojasnio u svoja dva usmena očitovanja; „korištenje podataka iz drugog sudskog postupka a koji elaborati se nalaze u priklopu ovog spisa smatra opravdanim jer isti sadržavaju podatke potrebne za utvrđenje uzročno posljedične veze, a sve imajući u vidu činjenicu da se radi o istom štetnom događaju koji je imao za posljedicu pojavu klizne plohe na kojoj se nalazi građevine odnosno i nekretnina koja je predmet ovog postupka“. Dakle, dio nalaza vještaka Kreše Ivandića na stranici 42 njegovog n/m je citiran a isti se nalazi na stranici 425 ovog spisa i u njemu je jednoznačno navedeno da je uzrok degradacije temeljnog tla pojava dosezanja graničnog stanja sloma kosine te je pojava deformacija i slijeganja predmetnog objekta posljedica značajne količine vode u temeljnom tlu.

38.4. Pri tome ovaj sud smatra da imenovani vještak ing Šerer nije niti bio pozvan i ovlašten prihvatiti nalaz i mišljenje drugog vještaka iz drugog predmeta, jer su se tuženi tome protivili, međutim uzevši u obzir da se radi o istom štetnom događaju, za ovaj sud je prihvatljivo vještakovo citiranje podataka iz nalaza u predmetu Pn-3466/15 a koji se odnose na uzroke tog istog štetnog događaja, uzevši pri tome u obzir da je presuda iz tog predmeta u međuvremenu pravomoćna.

38.5. Vještak ing Šerer nadalje navodi da nije stručan za tumačenje i analizu kemijskih nalaza vode jer je to područje rada vještaka kemijske struke, ali ističe da i

bez na nalaza kemijskog sastava vode posljedica (nastala šteta) je u građevinskom smislu ista. Jednako se odnosi na pitanje ispitivanja detektora šuma i rezultata tlačnih probi za koje vještak navodi da su u domeni strojarsku struku.

38.6. Također navodi da je izvršio uvid u prepisku I tuženika koja se tiče načina utvrđenja i otklanjanja mjesta procurenja gdje se navodi da je voda koja je istjecala uslijed oštećenja iz magistralnog cjevovoda istjecala samo u kanalizacijski odvod, a ne i u okolno tlo što vještak smatra malo vjerojatnim pa gotovo i nemogućim. Kanalizacijska cijev se mora nalaziti ispod vodovodne cijevi, a konkretan položaj ovisi o konfiguraciji tla. Velika je razlika između kanalizacijske i kanalske cijevi, kanalizacijska cijev je zatvorena i nalazi se pod zemljom i u njoj se ne mogu naći oborinske vode koje bi ulazile kroz tlo.

38.7. Procjenu vrijednosti zemljišta i građevina vještak je izvršio je prema podacima za 2013. godinu odnosno 2012. prije nastanka klizišta i oštećenja te procijenjena na dan izrade n/m jer je popravak odnosno sanacija istih ocijenjen kao neisplativ i nemoguć, a imajući u vidu zadatak suda i nemogućnost sanacije; sanacija klizne plohe nije posao koji se može napraviti samo za tu građevinu nego je kliznu plohu potrebno sanirati u cjelokupnoj površini te eventualno nakon toga pristupiti izgradnji nove zamjenske građevine, jer prema vještakovom mišljenju za stanje građevine zatečene prilikom uviđaja sanacija nije moguća što je u n/m i naveo.

38.8. Po mišljenju vještaka kuća nije za stanovanje niti je moguća njena sanacija u skladu s pravilima struke, garaža je u srednjem stanju, a gospodarski objekt potpuno je devastiran, a i zbog starosti što se odnosi samo na gospodarski objekt br.2. Stanje kuće nije uzrokovano ne održavanjem i ne adekvatnim materijalom. S obzirom na odredbe Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina i Pravilnika o metodama procjene vrijednosti nekretnina dozvoljen je način procjene kakav je vještak primijenio u ovom nalazu i mišljenju; da se zemljište procijeni poredbenom metodom a građevine troškovničkom. Vještak pojašnjava da procijenjena tržišna vrijednost ne predstavlja novu građevinsku vrijednost za izgradnju nove zamjenske građevine. Procjena je izvršena na način da su iz baze podataka eNekretnine pribavljeni podaci o kupoprodajama u predmetnom cjenovnom bloku i to za stanje nekretnine bez klizišta kakva je ova nekretnina bila prije nastanka štetnog događajaroškovi uklanjanja su iskazani jer se objekt s obzirom na utvrđena oštećenja ne može sanirati nego se treba srušiti. Nova građevinska vrijednost bila bi veća nego procijenjena tržišna vrijednost. Prema zakonu i pravilniku o procjeni vrijednosti nekretnina u procjedbenom elaboratu tržišne vrijednosti potrebno je prikazati uzgredne troškove kako je prikazano na stranici 116 n/m, a oni se odnose na planiranje, istražne radove, izradu tehničke i projektne dokumentacije, provođenju stručnog nadzora nad građenjem, upravljanje projektom gradnje, ishođenje dozvola, podmirenjem doprinosa te troškovima koji su nužni za financiranje izgradnje. Isti se procjenjuju u iznosu od 0-7% troškova vrijednosti novogradnje te je u ovom slučaju za kuću primijenjen postotak od 7% dok je za gospodarske zgrade primijenjen postotak od 3% što smatra primjerenim za stanje zatečeno na uviđaju. U njegovom nalazu je prikazana tržišna vrijednost nekretnine s obzirom na stanje prije štetnog događaja uzimajući u obzir njenu starost, istrošenost i sve ostale okolnosti kako je prikazano na stranici 105-117 n/m od 20.1.2025. . S obzirom na sve naprijed navedeno u cijelosti ostaje kod svog n/m od 20.1.25. koje je sačinio prema rješenju i zadatku suda od 27.2.2024. T

39. Sud je otklonio prijedlog II tuženika da se provede strojarsko i kemijsko vještačenje, te da se saslušavaju svjedoci Mira Mihovec Grgić i Romana Čalić, djelatnice laboratorija kod I tuženika, na okolnost da li je voda koja je prouzročila štetu poticala iz vodoopskrbnog sustava, ovo stoga što o tim okolnostima postoje isprave odnosno dopisi koje je dostavio I tuženik. Iz internog dopisa I tuženika od 07.06.13. na listu 108 proizlazi da je 07.01.2013 pristupljeno sanaciji puknuća magistralnog cjevovoda, a prijava kvara je bila na adresi D Mandića 63 a (susjedna nekretnina tužiteljici) i to 31.12.2012., o čemu je svjedočio i svj. Vidović.

40. Iz internog dopisa I tuženika od 11.12.14. (list 36) proizlazi da su 09.12.2014. uzeti uzorci vode iz bunara ispred kuće tužiteljice na kbr 61, što je vremenski više od godinu dana nakon što tužiteljica navodi da je došlo do klizišta i nakon što je građevinska inspekcija 17.05.2013. naredila sanaciju i osiguranje okolnog tla. Laboratorijski nalaz na kojem su potpisane svjedokinje nalazi se na listu 60 spisa, pa nije bilo potrebe saslušavati predložene svjedokinje, a u navedeni nalaz potvrđuje da voda u bunaru nije iz vodoopskrbnog sustava, što niti jedna stranka ne tvrdi.

41. Nakon dva usmena očitovanja vještaka, sud u cjelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka ing Šerer, kao stručan i objektivan, te utvrđuje da iz nalaza i mišljenja ing Šerera kod kojeg je ostao u cjelosti, kao i iz njegovih dodatnih usmenih iskaza, jasno i nedvojbeno proizlazi da je uzrok štetnog događaja djelovanje vode koja je istjecala pod pritiskom duže vremena uslijed oštećenja iz magistralnog cjevovoda u okolno tlo, te proizlazi uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja- dugotrajnog curenja iz vode usljed kojeg je došlo do klizanja tla, i nastale štete na nekretnini tužiteljice.

42. Iz iskaza svjedoka Vladimir Vidović koji kod I-tuženika šef odjela gubitaka u mreži. Glavna aktivnost tog odjela je traženje curenja koja nisu vidljiva u vodoopskrbnoj mreži. Krajem 2012. od odjela kanalizacije primljena je prijava da se na području te ulice Dominika Mandića, pojavljuje nekakva voda. Detektiran je kvar krajem 12. mjeseca 2012. godine i saniran 4.1.2013., a radilo se o magistralnom cjevovodu DN-350 u ulici Dominika Mandića. Na konkretnoj sanaciji je radila ekipa g. Mraovića. Teoretski curenje vode može uzrokovati klizanje tla, ali to ovisi o mnogo faktora, u ovom konkretnom slučaju ne zna na koji način je došlo do klizanja. Njegova služba inače ima informacije gdje su klizišta u gradu, jer u slučaju aktivacije stradaju cijevi pa ih moraju izmještati. U konkretnom slučaju ima informaciju od odjela kanalizacije da je voda curila u sustav cijevi jer su vodovodne i kanalizacijske cijevi položene relativno blizu, pa je voda probila u sustav kanalizacije. Također je morala prolaziti voda kroz tlo. Ovdje nije bilo velikog curenja u smislu havarije, pa je vrlo teško reći koja količina vode je probila. Poznato mu je da tužiteljica ima bunar što znači da postoje i podzemne vode ili su postojale, a uzima se u tom slučaju i uzorak vode iz bunara i iz cjevovoda i to je u konkretnom slučaju i učinjeno. Nije potvrđeno da bi curenje potjecalo iz sustava Vodoopskrbe. Također su koristili metodu tzv. "logger" što znači snimanje šumova između 2 i 4 ujutro kada ima najmanje buke, a to je uređaj koji se postavi na vodovodnu armaturu i koji onda detektira šumove vode u slučaju curenja. Ispitali su i opskrbni cjevovod konkretno u Lončarićevom putu (5 korisnika) i utvrdili da je tlak stabilan i ne propušta vodu.

43. Svjedoci Vlado Herceg i Vitomir Mraović nemaju saznanja o konkretnom štetnom događaju u odnosu na ovdje tužiteljicu.

44. Svjedok Ivan Turk zaposlenik I tuženika, a 2012. radio je na poslovima kontrole kanala i potpisivao je izvještaje CCTV kamera kojima se radi vizualna kontrola cjevovoda odvodnje. Ne zna koja su se ispitivanja na lokaciji provodila, a koja se tiču vodoopskrbe, vodoopskrba nije u njegovoj ingerenciji. Nema nikakvih saznanja o curenju iz vodovodne cijevi. Pripremajući se za ovu raspravu tražio je dokumentaciju iz te godine, zaključio je da na toj lokaciji nisu utvrđena oštećenja odvodnje. Kada se u dokumentaciji spominje kanal tu se misli na kanalizaciju, nije bio 2012. na toj lokaciji, ali zna da su bili ljudi kojima je svjedok bio rukovoditelj, a također je poslao i nekoliko dana prije ove rasprave dvojicu zaposlenika da pogledaju lokaciju. Nikakvi radovi nisu vršeni tijekom ovog perioda od 15 godina. Uočio je da su sve do 2019. bila vršena provjera u par navrata, ali to se odnosi samo na odvodnju te nije bilo strukturalnog oštećenja koja bi ukazivala na eksfiltraciju vode u tlo. Kada se svjedoku predočava dopis od 14.3.2014., navodi da je njegov potpis u tom dopisu i da se radi o naknadnim ispitivanjima o kojima je i svjedočio.. Rijetko se događa da bi voda iz vodovoda našla put do kanalizacijske cijevi, to bi morala biti neka oštećenja, ali je moguće da bude na određenom spoju. Na to se odnosilo ispitivanje, da se vidi da li je na nekom spoju došlo infiltracije. Baš u ovom dopisu se vidi da je to ispitivanje zatražilo služba vodoopskrbe.

45. Svjedok Zvezdana Bilić iskazuje da je vlasnik dvije stambene zgrade koje se nalaze 50 m od obiteljske kuće i gđe. Leskovac. Tu nikada nije bilo klizište jer inače ona ne bi mogla dobiti građevinsku dozvolu 2007. Toga jutra obavijestili su ju radnici da su primijetili da je jedna od njenih zgrada "klecnula" odnosno nagnula se, potonula za 25 cm. Odmah je došla na gradilište, tamo je već bila policija, vatrogasci, građevinska inspekcija, krizni stožer, g. Kalinić i ulica se zatvorila. Kuća tužiteljice i gđe. Leskovac se prepolovila i njih su iseljavali budući je utvrđeno da nisu sigurne za stanovanje. Ona je angažirala posebno vještake koji su utvrdili da je prvih 7 metara u dubinu oko njene zgrade tlo bilo potpuno suho, da bi nakon 7 m do 9 m bilo potpuno žitko blato. To je bilo različito od onoga vremena kada se radila građevinska dozvola. Vodi postupak protiv Grada Zagreba na Trgovačkom sudu koji spor nije pravomoćno riješen. U postupku su provedena vještačenja kojima je utvrđeno je da je pukao magistralni vod 8 metara od njene zgrade na sred ceste za kojeg je utvrđeno da uopće nema građevinsku dozvolu. Vodovod je tek 7.1.2013. izvršio iskapanja kojima se to utvrdilo, a ovo sve se dogodilo početkom 9. mjeseca 2012. Tada je Vodovod sanirao tu cijev, tužiteljica je znala za sanaciju. To je bila ogromna rupa 5 sa 20. Obitelji Pesjak i Leskovac nisu htjele napustiti svoje kuće, a kuće su još uvijek u stanju gdje je dnevni boravak praktički raspuknut na pola. Bilo je nekoliko vještačenja i utvrđeno je da se nepobitno radi o puknuću magistralnog voda, radi se o cijevi fi 350 koja vodi iz Vrapča prema brijegu te se iznad njega nalazi prepumpna stanica. Od tada do danas bilo je preko 50 sanacija te cijevi jer je ista iz 60-ih godina.

46. Tužiteljica Jasna Pesjak iskazuje da je u 9. mjesecu 2012. godine primijetila da se čuje neobičan šum, a u razgovoru sa susjedima je saznala da i drugi čuju. Suprug i ona su to prijavili Vodovodu, a i drugi su prijavljivali. Njena kuća je napravljena 1935, nalazi se odmah pored ceste. Došli su iz Vodovoda između 9. mjeseca 2012. i 7.1.2013., ne zna što su ispitivali. Ulazili su s kamerama u šahtove, ali nisu našli ništa. Na dan šetnog događaja primijetila je najprije pukotine na prolazu prema garaži i onda je primijetila da se garaža nagnula i nakon toga sa stražnjeg dijela kuće vidjela je

pukotine na podrumskom dijelu, a nakon toga i na svim vanjskim i unutarnjim zidovima. Prvo su pozvali policiju, a oni su zvali vatrogasce i Gradski krizni stožer. Budući da zna da klizišta tamo nema mislila je da je u pitanju voda, povezali su ove neobične zvukove iz šahtova i posumnjali da se radi o vlaženju. Komunicirali su sa Vodovodom više puta i pismeno i usmeno. Sanacija cijevi je bila u siječnju 2013. godine, a ovo puknuće kuće je bilo u travnju iste godine, tako joj je bilo jasno da bi to moralo biti posljedica puknuća te cijevi. Sami su sanirali djelomično kuću, zidovi su svi puni vlage do visine od 60 cm. Niže od kuće nalazi se bunar koji se u travnju 2013 napunio do razine tla, te je suprug 3 puta ispumpavao. Kuća je propala za nekih 20 cm u zemlju. Stolarija je u kući također stradala od vlage i od pomaka te se ne da zatvoriti ni otvoriti.

47. Svjedokinja Željka Leskovac koja živi na adresi D. Mandića 63 a od 2003, iskazuje da je tužiteljčina kuća 300-500 metara ispod njene, da je cijelu zimu 2012. curila voda što se čulo u šahtovima, da je bila u kući kada se 7.1.2013. dogodilo puknuće cijevi. G. Pesjak je odmah zvao hitne intervencije. Višekratno su zvali I-tuženika, o čemu sigurno postoje zapisi. Vodi postupak protiv tuženika radi iste stvari i u tom predmetu postoji ispis poziva I-tuženiku radi intervencije. I-tuženik je jednom izišao na teren prije štetnog događaja i rekli su da se ništa ne događa i da je sve u redu. Kod izdavanja građevinske dozvole morala je pribaviti geomehanički elaborat, budući se radi o Podsljemenskoj zoni, te je utvrđeno da u ulici D. Mandića nema klizišta, već je klizište ispod u ulici Žlebec, (nekih 100 metara ispod). Zvala je i prof. i sudskog vještaka Garašić koji je geolog koji joj je to i potvrdio. Kada je 7.1.2013. cijev pukla voda je šiktalala iz asfalta van, asfalt je bio puknut, radilo se o magistralnom vodu na dubini od pet metara. To je bila užasna količina vode. Prvotučenik je samo zakrpao, odnosno stavio obujmicu na taj vod, ali nije sanirao cijeli cjevovod. Osim problema sa cjevovodom postoji problem i sa kanalizacijom koja ima puknuća svakih 1,5 metara, 1. 4. 2013. došlo je do puknuća terena, odnosno zemlje. Između 7.1. i 1.4. 2013. nije bilo nikakvih drugih incidenata i događaja. I dan danas se vidi ta pukotina koja ide kroz njenu parcelu i parcelu gđe Bilić. I na njenoj kući je nastala šteta, kuća je nagnuta pola metra. Kod tužitelja je puknuće kroz garažu i kroz kuću, te je također kuća nagnuta i oštećena. Cijelo to puknuće koje je opisala je povezano te se vidi i sad. Tijekom postupka kojeg ona vodi angažiran je vještak geomehaničar, koji je potvrdio ovo o čemu ona danas svjedoči.

48. Ivan Pesjak suprug tužiteljice iskazuje da je kuća u kojoj živi sa suprugom građena 1936., ima građevinsku dozvolu, on živi u toj kući od 1977. kad se oženio. Nije bilo nikakvih nadogradnji. Radi se o obiteljskoj kući, garaži, radioni i gospodarskom objektu, a svi su ti objekti u nizu. Od kada živi tamo nikada se ništa na tom zemljištu nije događalo. Vodovod je sagrađen 1974. godine. Radilo se o magistralnom vodu na dubini od 5 metara. Kanalizacija je napravljena tek 90-ih godina. U invalidskoj je mirovini od 2010 godine, stalno sa psom šeta kroz ulicu. U ulici se nalaze dvije prepumpne stanice, udaljene negdje 1300 metara. Šetajući je čuo iz kanalizacijskog šahta šum, baterijom je gledao u šaht, i vidio da u šahtu ima vode. To je bilo u 9. mjesecu 2012. i odmah je nazvao prvotučenika, javio se dežurni i odmah drugi dan su poslali dvojicu. Došli su s detektorima i nisu ništa pronašli, međutim on je poznavao trojicu koji održavaju prepumpnu stanicu i tamo su mu rekli da negdje oko tristo kubika vode dnevno se negdje gubi. I tučenik im je obećao da će nakon Sv. tri kralja početi sa sanacijom. Radovi su počeli da bi na 4,40 m bager naišao na kanalizacijsku cijev,

cijela ulica je bila u blatu i onda su našli mjesto puknuća, te su sanirali mjesto puknuća. Na Uskrsni ponedjeljak 1.4.2013. odjednom je došlo do puknuća terena jedan dio kuće se odvojio, te i gospodarski objekt. Kuća je propala, kao i od susjede Leskovac. Od susjede Bilić je najviše kuća propala cca 60 cm. Pozvali su hitne službe II tuženika, bio je g. Kalinić, te su ih htjeli smjestiti u hotel Remetinec. Nakon toga su sanirali temelje, potrošili cca 30.000 eura uglavnom cijeli teren je bio pun blata. U međuvremenu se gospodarski objekt srušio, garaža je pukla na pola, zidovi su popucani a u potkrovlje ne idu. Osim zidova popucala je i stolarija te su morali dati zamijeniti vrata. U potresu su prošli relativno dobro, samo se dimnjak srušio.

49. Iz usmenog očitovanja vještaka Šerera i iskaza svjedoka Turka, vezano za tvrdnju I tuženika da bi šteta nastala na način da se voda iz vodovodne cijevi slijevala u kanalizacijsku cijev, svjedok (zaposlenik I tuženika) navodi da se „rijetko događa da bi voda iz vodovoda našla put do kanalizacijske cijevi, to bi morala biti neka oštećenja, ali je moguće da bude na određenom spoju.“, dok vještak ing Šerer tvrdnju I tuženika da je voda koja je istjecala uslijed oštećenja iz magistralnog cjevovoda istjecala samo u kanalizacijski odvod, a ne i u okolno tlo, smatra malo vjerojatnim pa gotovo i nemogućim. Također vještak utjecaj atmosferilija smatra zanemarivim jer prije istjecanja vode iz vodovodne cijevi pod pritiskom je bilo kiše i snijega pa klizište nije nastalo. I iz skaza svjedoka Vidović (djelatnik I-tuženika) proizlazi da je krajem 2012. detektiran kvar koji je saniran 4.1.2013., a radilo se o magistralnom cjevovodu DN-350 u ulici Dominika Mandića. Također pojašnjava i ovaj svjedok da teoretski curenje vode može uzrokovati klizanje tla, ali to ovisi o mnogo faktora, u ovom konkretnom slučaju ne zna na koji način je došlo do klizanja.

50. Iz iskaza tužiteljice, svjedoka Ivana Pesjaka, Zvezdane Bilić i Željke Leskovac proizlazi:

da je svjedok Pesjak, muž tužiteljice, od rujna 2012. čuo šum u vodovodnim šahtovima zbog čega je višekratno zvao službu Vodovoda

-da su djelatnici Vodovoda prvi puta na teren izašli u prosincu 2012.

-da je utvrđeno da je na 8 m od mjernog šahta voda propuštala iz vodovodne u kanalizacijsku cijev

-da je svj.Leskovac i Bilić 7.1.2013. vidjele da je cijev pukla a voda šiktala iz asfalta van, asfalt je bio puknut, radilo se o magistralnom vodu na dubini od pet metara, a 1. 4. 2013. došlo je do puknuća terena, odnosno zemlje i štete na objektima, dok između 7.1. i 1.4. 2013. nije bilo nikakvih drugih incidenata

-da je prilikom sanacije 07.01. 2013. utvrđeno puknuće vodovodne cijevi promjera 350, koje je sanirano, no nije sanirana i kanalizacijska cijev u koju je prodirala voda iz cijevi 350

-da je tužiteljica i svj.Pesjak u njihovoj kući, te susjeda Leskovac u svojoj nekretnini 1.4.2013. – Uskrsni ponedjeljak primijetili da je kuća „potonula“, da je toga dana svjedok Pesjak primijetio pukotinu na gospodarskom objektu

-da su svjedokinju Bilić, čije je trgovačko društvo u tom razdoblju na terenu do tužiteljčinog gradilo dva stambena objekta, istoga dana zvali radnici na gradilište jer je jedna od zgrada (ona koja je bila na strani puknuća cijevi) potonula

-da tužiteljica prije ovih događanja nikada nije imala nikakvih problema s klizanjem tla niti prodorom vode

-da su nakon uočenih nedostataka na nekretninama radovi na gradnji dviju kuća kod svjedokinje Bilić prekinuti, a građevinska inspekcija zabranila trećima pristup u nekretnine – između ostalih i tužiteljčinu, a stanarima kuća predložila iseljenje u hotel

-da je analiza tla, koju je svjedokinja Bilić prije početka gradnje (i štetnog događaja) dala izraditi, pokazala da u tlu nije bilo vode i da je tlo čvrsto na 7,5 m
-da je nakon štetnog događaja u postupku osiguranja dokaza (R1 312/13) utvrđeno da je zbog puknuća vodovodne cijevi nakon duljeg vremena došlo do devastacije tla na 8 m dubine, a postavljeni piloti potonuli

51. Sud je saslušao i svjedoke Vladu Hercega, rukovoditelja službe Vodoopskrbe koja se bavi popravljanjem i održavanjem mreže cjevovoda, Vitomira Mraovića, voditelja područja Zapad . Svjedocima poznato da je na području na kojem se nalazi tužiteljčina nekretnina početkom 2013., bio kvar na cjevovodu, da su djelatnici Vodoopskrbe u dva navrata odlazili s instrumentima utvrditi čuju li se prekomjerni šumovi i nakon snimanja po 24 sata nisu ništa ustanovili, kao niti tlačnom probom. Prema uputi žalbenog suda iz odluke GŽ 138/26 sud je saslušao i svjedoka Ivan Turk zaposlenika I tuženika, koji je 2012. radio je na poslovima kontrole kanala i potpisivao je izvještaje CCTV kamera kojima se radi vizualna kontrola cjevovoda odvodnje. Ne zna međutim koja su se ispitivanja na lokaciji provodila, a koja se tiču vodoopskrbe. Nema nikakvih saznanja o problemima koji se tiču vodoopskrbe, već samo kanalizacije.

52. Iskazima tužiteljice, svjedoka Željke Leskovac, Ivana Pesjaka, Zvezdane Bilić sud povjerovao jer je riječ o neposrednim zapažanjima, koja u bitnome potvrđuje i dokumentacija u spisu, a prihvatio je i iskaz svj. Vidović iz kojeg proizlazi da je u ulici Dominika Mandića detektiran kvar krajem 12. mjeseca 2012. godine i saniran 4.1.2013., a radilo se o magistralnom cjevovodu DN-350 u ulici Dominika Mandića.

53. Iz iskaza svjedoka i tužiteljice proizlazi da se posljedica štetnog događaja-slijeganje tla i šteta na objektima dogodila na Uskrsni ponedjeljak 1.4.2013. Kako je tužba podnesena 31.03.2016., zahtjev tužiteljice nije u zastari, sukladno čl 230 ZOO/05.

54. Nalaz i mišljenje vještaka ing Šerer, sud smatra jasnim, objektivnim, temeljito obrazloženim, uz dodatna usmena obrazloženja na raspravi, pa ga je prihvatio kao valjanu podlogu za donošenje odluke o spornoj uzročno-posljedičnoj vezi: vještak je prilikom izrade nalaza i mišljenja analizirao i u obzir uzeo svu dostupnu dokumentaciju, koju je i detaljno popisao u nalazu, i to i dokumentaciju koja se odnosi na nekretninu tužiteljice i na susjedne nekretnine -za susjedne nekretnine glavni projekt, geotehnički elaborat, projekt temeljenja, izvedbeni projekt, građevinski dnevnik-, dokumentaciju vezanu za sanaciju tla, zapisnike o inspekcijskom pregledu, projekt sanacije, geostatičke analize za klizište dipl. ing. Tomislava Grošića, rješenje Ministarstva prostornog uređenja do 20.5.2013. kojim se naređuje hitna zabrana korištenja stambene zgrade tužiteljice (list 10), podatke o dojavama pojave klizišta iz rujna 2016., i terenskog pregleda.

55. Iz navedenih je dokaza sud utvrdio uzročno-posljedičnu vezu između pucanja cijevi promjera 350 i klizanja tla, te posljedično štete utvrđene na tužiteljčinoj nekretnini.

56. Tužiteljica nije pretrpjela štetu samo na kući i pomoćnim objektima, kuću nije moguće sanirati, već srušiti: šteta koju je pretrpjela sastoji se i u tome što je zemljište na kojem je bila izgrađena kuća nakon štetnog događaja 2020. g ucrtano (Geo Portal) kao aktivno klizište, što znači da na njemu više nije moguća gradnja, a prema mišljenju vještaka nije niti utrživo, dok je zemljište prije štetnog događaja imalo, kao zemljište na kojem je bila dopuštena gradnja, svoju tržišnu vrijednost. Drugim riječima, tužiteljici je

ostalo zemljište na kojem ne može graditi niti je zbog posljedica predmetnog štetnog događaja koji je doveo do pojave klizišta, utrživo.

57. Tužiteljica je nakon provedenog vještačenja, povelila zahtjev a tuženici su se ovoj preinaci usprotivili, no sud ju je dopustio jer je tužiteljica visinu štete koja joj je nastala mogla utvrditi tek nakon provođenja vještačenja, koje je zbog toga, uostalom, i provedeno. Zato je po čl. 190. st. 3. ZPP-a preinaka dopuštena.

58. Tuženici su prigovorili i određivanju visine naknade štete koja je nastala 2013. prema cijenama u vrijeme izrade nalaza i mišljenja. Vještak je nalaz i mišljenje izradio prema zadatku koji mu je dao sud, sukladno Zakonu o procjeni vrijednosti nekretnina i Pravilnika o metodama procjene vrijednosti nekretnina, što je u skladu s odredbom čl. 1089. st. 2. ZOO-a.

59. Iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je do štete na tužiteljičinoj nekretnini (i susjednim nekretninama) došlo uslijed klizanja terena u ulici D.Mandića, a klizanje je uzrokovano puknućem magistralnog voda promjera 350 i istjecanjem velike količine vode, a koje iz ranije obrazloženih razloga odgovaraju tuženici, koji odgovaraju po principu objektivne odgovornosti. Tuženi su se mogli osloboditi odgovornosti samo pod uvjetima iz čl. 1067. ZOO, u kojem slučaju su trebali dokazati da šteta potječe od nekog nepredvidljivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, što nije dokazano tijekom postupka.

60. Stoga je tužiteljici po čl. 1045. ZOO-a dosuđena naknada nastale štete jer po zaključku vještaka (list 606) kuću tužiteljice nije moguće sanirati i dovesti u stanje sigurno za stanovanje (statička ugroženost), pa se šteta sastoji od vrijednosti stambene zgrade i pomoćnih objekata (227.953,70 eura), visine troškova uklanjanja zgrade (21.826,00 eura) ukupno 249.779,70 eura, i to po čl. 1107. ZOO-a na teret svih tuženika solidarno (čl. 550.n ZTD-a) sa zateznim kamatama od dana donošenja presude.

61. Prema odredbi čl. 1086. ZOO-a, koja općenito regulira kad dopijeva obveza naknade, određeno je da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete, a prema odredbi čl. 1089. st. 2. ZOO-a, koja regulira "obujam i visinu imovinske štete", određeno je da se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo, dok je čl. 29. st. 1. ZOO-a određeno da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. U konkretnom slučaju obveza tuženika na isplatu dosuđene naknade štete tužitelju koja nije popravljena određena je prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke dospjele danom presuđenja, od kada tek počinje obveza na isplatu zateznih kamata.

62. Odluka o parničnom trošku donesena je po čl. 154. i 155, te 161 st 3 ZPP-a a trošak su dužni tuženici solidarno (kao i glavnu obavezu) nadoknaditi tužiteljici za troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku a u okviru troška zatraženog troškovnikom, prema konačnom VPS 249.779,70 EUR i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika na snazi u vrijeme zaključenja glavne rasprave (OT NN 138/23, Tbr 52-54, Tbr 7-9,), i to: podn.18.11.21. 1879 bodova, podn.01.02.22. 50 bodova, pristup roč. 07.02.22. 50 bodova, roč 12.04.2022. 469,75 bodova, roč 12.10.22. 1879 bodova, roč 04.04.23. 1879 bodova, roč 13.09.23 1879 bodova, podn. 13.12.23. 50 bodova, podn.09.07.24 50 bodova, roč 16.10.24 1879 bodova,

podn.30.10.24. 50 bodova, podn. 10.02.25 1879 bodova, podn.11.02.25 50 b, roč 08.07.25 1879 bodova, roč 16.09.25 1879 bod, podn.29.10.25. 50 bodova, prijedlog za ispravak presude 29.10.25. 100 b, žalba protiv rješenja o trošku od 12.11.25. 939,50 bodova, trošak odgovora na žalbu nije priznat jer nije bio potreban za vođenje postupka, podn.10.04.26. i 20.04.26. nisu priznati jer također nisu bili potrebni, roč 09.06.26. 1879 bodova, roč 14.09.26 1879 bodova, čemu je dodan pdv, troškovi vještačenja 1749,48 €, pristojba na tužbu 179,18 € i presudu 332,61 €, ukupno 53.884,39 €. Tuženima su priznati troškovi žalbe protiv presude; I i III tuženiku 2348,75 bodova, uz pdv i uvećanje od 10% za zastupanje 2 tuženika 5.871,87 € i II tuženiku 2348,75 bodova uz pdv 4697,50 €.

63. Na taj način ukupno je tužitelju dosuđeno 43.315,02 €. Zatezna kamata na parnični trošak dosuđena je po čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 30. rujan 2026.

Sudac:
Ana Ćurković Dražić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu u 4 istovjetna primjerka.

Protiv ove presude stranka koja nije bila na ročištu za uručenje, a dostava poziva za to ročište je bila uredna, ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana isticanja presude na e-oglasnoj ploči suda. Stranci koja nije bila uredno pozvana na ročište za objavu, sud će presudu dostaviti sukladno čl. 142-143 ZPP-a.

DNA:

- pun. stranaka

Broj zapisa: **9-3088d-e2cab**

Kontrolni broj: **04be5-9a281-573f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.